Europeiska unionens
officiella tidning

C 371

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtionionde årgången

10 oktober 2016

Innehållsförteckning

IV *Upplysningar*

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2016/C 371/01 Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning* 1

V *Yttranden*

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2016/C 371/02 Mål C-369/16 P: Överklagande ingett den 5 juli 2016 av Irland av den dom som tribunalen (första avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 22 april 2016 i de förenade målen T-50/06 RENV II och T-69/06 RENV II, Aughinish Alumina Ltd mot Europeiska kommissionen 2

2016/C 371/03 Mål C-383/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederländerna) den 11 juli 2016 – Vion Livestock BV mot Staatssecretaris van Economische Zaken . 3

2016/C 371/04 Mål C-397/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte d'appello di Milano (Italien) den 18 juli 2016 – Acacia Srl mot Fallimento Pneusgarda Srl, Audi AG 4

2016/C 371/05 Mål C-398/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 18 juli 2016 – X BV mot Staatssecretaris van Financiën 4

2016/C 371/06 Mål C-399/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 18 juli 2016 – X NV mot Staatssecretaris van Financiën 5

SV

2016/C 371/07 Mål C-427/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 1 augusti 2016 – Chez Elektro Balgaria AD mot Yordan Kotsev 6

2016/C 371/08 Mål C-428/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 1 augusti 2016 – Frontex International EAD mot Emil Yanakiev 6

2016/C 371/09 Mål C-430/16 P: Överklagande ingett den 2 augusti 2016 av Bank Mellat av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 2 juni 2016 i mål T-160/13, Bank Mellat mot rådet 7

Tribunalen

2016/C 371/10 Mål T-360/16: Talan väckt den 27 juni 2016 – Dimos Athinaion mot kommissionen 9

2016/C 371/11 Mål T-370/16: Talan väckt den 12 juli 2016 – Anheuser-Busch Inbev och Ampar mot kommissionen 9

2016/C 371/12 Mål T-399/16: Talan väckt den 25 juli 2016 – CK Telecoms UK Investments mot kommissionen . . . 10

2016/C 371/13 Mål T-400/16: Överklagande ingett den 27 juli 2016 – Maximum Play mot EUIPO (MAXPLAY) 11

2016/C 371/14 Mål T-409/16: Talan väckt den 31 juli 2016 – Makhlouf mot rådet 12

2016/C 371/15 Mål T-410/16: Talan väckt den 31 juli 2016 – Makhlouf mot rådet 13

2016/C 371/16 Mål T-417/16: Talan väckt den 28 juli 2016 – Achemos Grupė och Achema mot kommissionen . . . 14

2016/C 371/17 Mål T-423/16: Talan väckt den 29 juli 2016 – De Masi mot kommissionen 15

2016/C 371/18 Mål T-430/16: Överklagande ingett den 29 juli 2016 – Intercontinental Exchange Holdings mot EUIPO (BRENT INDEX) 16

2016/C 371/19 Mål T-431/16: Talan väckt den 1 augusti 2016 – VIMC mot kommissionen 16

2016/C 371/20 Mål T-433/16: Talan väckt den 3 augusti 2016 – Pometon mot kommissionen 17

2016/C 371/21 Mål T-436/16: Talan väckt den 3 augusti 2016 – AEIM och Kazenas mot kommissionen 19

2016/C 371/22 Mål T-437/16: Talan väckt den 5 augusti 2016 – Italien mot kommissionen 20

2016/C 371/23 Mål T-443/16: Talan väckt den 9 augusti 2016 – Italien mot kommissionen 21

2016/C 371/24 Mål T-446/16 P: Överklagande ingett den 10 augusti 2016 av CC av den dom som personaldomstolen meddelade den 21 juli 2016 i mål F-9/12 RENV, CC mot parlamentet 22

2016/C 371/25 Mål T-453/16: Överklagande ingett den 10 augusti 2016 – Ellinikos Syndemos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1 mot EUIPO – 520 Barcode Ellas (520 Barcode Hellas) 23

2016/C 371/26 Mål T-464/16 P: Överklagande ingett den 22 augusti 2016 av HI av den dom som personaldomstolen meddelade den 10 juni 2016 i mål F-133/15, HI mot kommissionen 24

2016/C 371/27 Mål T-465/16: Överklagande ingett den 23 augusti 2016 – Cotecnica mot EUIPO – Visán Industrias Zootécnicas (cotecnica OPTIMA) 25

2016/C 371/28 Mål T-466/16: Talan väckt den 23 augusti 2016 – NRW. Bank mot SRB 25

2016/C 371/29 Mål T-468/16: Talan väckt den 23 augusti 2016 – Verein Deutsche Sprache mot kommissionen 26

2016/C 371/30 Mål T-474/16: Talan väckt den 25 augusti 2016 – Société wallonne des aéroports mot kommissionen 28

Personaldomstolen

2016/C 371/31 Mål F-39/16: Talan väckt den 4 augusti 2016 – ZZ mot kommissionen 29

2016/C 371/32 Mål F-41/16: Talan väckt den 11 augusti 2016 – ZZ mot Europeiska utrikestjänsten 29

2016/C 371/33 Mål F-42/16: Talan väckt den 12 augusti 2016 – ZZ mot EIB 30

2016/C 371/34 Mål F-43/16: Talan väckt den 18 augusti 2016 – ZZ mot kommissionen 31

2016/C 371/35 Mål F-44/16: Talan väckt den 19 augusti 2016 – ZZ mot kommissionen 31

2016/C 371/36 Mål F-45/16: Talan väckt den 17 augusti 2016 – ZZ mot EIB 32

2016/C 371/37 Mål F-46/16: Talan väckt den 26 augusti 2016 – ZZ mot kommissionen 32

2016/C 371/38 Mål F-47/16: Talan väckt den 26 augusti 2016 – ZZ mot kommissionen 33

2016/C 371/39 Mål F-48/16: Talan väckt den 26 augusti 2016 – ZZ mot kommissionen 33

2016/C 371/40 Mål F-85/12: Personaldomstolens beslut av den 29 augusti 2016 – Roest mot kommissionen 34

2016/C 371/41 Mål F-18/13: Personaldomstolens beslut av den 29 augusti 2016 – McMichael mot kommissionen . . 34

2016/C 371/42 Mål F-19/13: Personaldomstolens beslut av den 29 augusti 2016 – Boyd mot kommissionen 35

2016/C 371/43 Mål F-57/13: Personaldomstolens beslut av den 29 augusti 2016 – Hoeve mot kommissionen 35

2016/C 371/44 Mål F-70/14: Personaldomstolens beslut av den 29 augusti 2016 – Cobo Benitomot kommissionen . 35

2016/C 371/45 Mål F-128/15: Personaldomstolens beslut av den 29 augusti 2016 – Marinozzi och Cat mot kommissionen 35

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*

(2016/C 371/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 364, 3.10.2016

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 350, 26.9.2016

EUT C 343, 19.9.2016

EUT C 335, 12.9.2016

EUT C 326, 5.9.2016

EUT C 314, 29.8.2016

EUT C 305, 22.8.2016

Dessa texter är tillgängliga på

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Överklagande ingett den 5 juli 2016 av Irland av den dom som tribunalen (första avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 22 april 2016 i de förenade målen T-50/06 RENV II och T-69/06 RENV II, Aughinish Alumina Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-369/16 P)

(2016/C 371/02)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Irland (ombud: E. Creedonoch T. Joyce samt P. McGarry, Senior Counsel)

Övriga parter i målet: Aughinish Alumina Ltd, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den överklagade domen,

— ogiltigförklara beslutet ([1]),

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Irland gör gällande fyra grunder för överklagandet:

a) Tribunalens dom utgör felaktig rättstillämpning i de fall tribunalen fann att rättssäkerhetsprincipen inte var tillämplig och/eller berörde Irland och Aughinish Alumina Ltd, trots den oacceptabelt långa tid det tog för kommissionen att anta det angripna beslutet.

b) Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att principen om berättigade förväntningar inte hade åsidosatts, trots att det slagits fast att förseningen avseende kommissionens undersökning var omotiverad och oursäktlig.

c) Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att det aktuella stödet *utgjorde en sådan stödordning* som avses i artikel 1d i rådets förordning nr 659/1999 ([2]). Det var även fråga om felaktig rättstillämpning när tribunalen fann att den period som avses i artikel 15 i förordning nr 659/1999 löpte från dagen för varje tillfälle som Aughinish Alumina Ltd importerade mineraloljor.

d) Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den inte godtog att stödet kunde definieras som befintligt stöd.

(1) Kommissionens beslut 2006/323/EG av den 7 december 2005 om den befrielse från punktskatt på mineraloljor som används som bränsle vid framställningen av aluminiumoxid i regionerna Gardanne och Shannon samt på Sardinien, som tillämpas av Frankrike, Irland och Italien (EUT L 119, 2006, s. 12),
(2) Rådets förordning (RG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget. (EGT L 83, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederländerna) den 11 juli 2016 – Vion Livestock BV mot Staatssecretaris van Economische Zaken

(Mål C-383/16)

(2016/C 371/03)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vion Livestock BV

Motpart: Staatssecretaris van Economische Zaken

Tolkningsfrågor

1) Ska artiklarna 5.4 och 8.2 i rådets förordning (EG) nr 1/2005 (1) av den 22 december 2004 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden (förordning nr 1/2005), jämförda med bestämmelserna avseende färdjournalen i bilaga II till den förordningen, tolkas så, att transportorganisatören och/eller djurhållaren har en skyldighet att vid en transport av djur till ett tredjeland upprätta en färdjournal fram till bestämmelseorten i det tredjelandet?

2) Ska artiklarna 5 och 7 i kommissionens förordning (EU) nr 817/2010 (2) av den 16 september 2010 om tillämpningsföreskrifter enligt rådets förordning (EG) nr 1234/2007 beträffande de krav på djurskydd under transport av levande nötkreatur som gäller för beviljande av exportbidrag (förordning nr 817/2010), jämförda med artikel 4 i den förordningen, tolkas så, att exportbidragen ska återkrävas om färdjournalen inte har upprättats fram till bestämmelseorten i tredjelandet, på grund av att transportören har fullgjort sin skyldighet enligt punkt 7 i bilaga II till förordning nr 1/2005 och överlämnat färdjournalen till den officiella veterinären på utförselstället?

3) Ska artiklarna 5 och 7 i förordning nr 817/2010, jämförda med artikel 4 i den förordningen, tolkas så, att exportbidragen ska återkrävas om exportören inte kan styrka att kraven i förordning nr 1/2005 är uppfyllda, i det fall veterinären inom ramen för de kontroller som denne i enlighet med artikel 3.1 i förordning nr 817/2010 ska utföra i tredjeland inte kan undersöka huruvida uppgifterna i färdplanen (färdjournalen) är tillfredsställande, det vill säga uppfyller kraven i förordning nr 1/2005 (och följaktligen inte heller kan förklara att resultatet av kontrollerna är tillfredsställande), på grund av att transportören har överlämnat färdjournalen till den officiella veterinären på utförselstället?

(1) EUT 2005, L 3, s. 1
(2) EUT 2010, L 245, s. 16

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte d'appello di Milano (Italien) den 18 juli 2016 – Acacia Srl mot Fallimento Pneusgarda Srl, Audi AG

(Mål C-397/16)

(2016/C 371/04)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte d'appello di Milano

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Acacia Srl

Motpart: Fallimento Pneusgarda Srl, Audi AG

Tolkningsfrågor

1) Utgör (a) principerna om fri rörlighet för varor och tjänster; (b) principerna om effektiva unionsrättsliga konkurrensregler och liberalisering av den inre marknaden; (c) principerna om unionsrättens ändamålsenliga verkan och enhetliga tillämpning i hela unionen; (d) unionens sekundärrättsliga bestämmelser såsom direktiv 98/71 ([1]), i synnerhet dess artikel 14, artikel 1 i förordning nr 461/2010 ([2]) samt FN/ECE:s föreskrifter nr 124 hinder för en tolkning av artikel 110 i förordning nr 6/2002 ([3]), som innehåller reparationsklausulen, enligt vilken en kopierad fälg som i estetiskt hänseende är identisk med den fabriksmonterade originalfälgen och som är typgodkänd i enlighet med nämnda FN/ECE:s föreskrifter nr 124 inte omfattas av begreppet beståndsdel i en sammansatt produkt (bil), vilken kan användas för att reparera bilen så att den återfår sitt ursprungliga utseende?

2) Om den första frågan besvaras nekande, utgör bestämmelserna om industriella rättigheter till registrerade mönster, vid en avvägning mellan de intressen som anförs i den första frågan, då hinder för att tillämpa reparationsklausulen på kopierade komplementära produkter som kunden fritt kan välja, eftersom reparationsklausulen ska tolkas restriktivt, varvid den endast omfattar reservdelar med bunden form, det vill säga beståndsdelar vilkas form är fastställd på ett huvudsakligen oföränderligt sätt i förhållande till den sammansatta produktens utseende, och inte omfattar andra beståndsdelar som kan betraktas som utbytbara och fritt kan monteras efter kundens tycke och smak?

3) Om den andra frågan besvaras jakande, vilka åtgärder ska tillverkare av kopierade fälgar då vidta för att säkerställa laglig marknadsföring av produkter som används för reparation och för att återställa den sammansatta produktens ursprungliga utseende?

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/71/EG av den 13 oktober 1998 om mönsterskydd (EGT L 289, s. 28).
([2]) Kommissionens förordning (EU) nr 461/2010 av den 27 maj 2010 om tillämpningen av artikel 101.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på grupper av vertikala avtal och samordnade förfaranden inom motorfordonssektorn (EUT 129,s.. 52).
([3]) Rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning (EGT L 3, 2002, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 18 juli 2016 – X BV mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-398/16)

(2016/C 371/05)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X BV

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 43 EG och 48 EG (nu artiklarna 49 FEUF och 54 FEUF) tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning på grund av vilken ett moderbolag med hemvist i en medlemsstat nekas ränteavdrag för ett lån som har samband med ett kapitaltillskott till ett dotterbolag med hemvist i en annan medlemsstat, medan detta avdrag skulle kunna utnyttjas om nämnda dotterbolag hade inkluderats i en skattemässig enhet – som uppfyller kraven på en nederländsk skattemässig enhet – med nämnda moderbolag, av det skälet att det genom konsolideringen inte hade framgått något samband med ett sådant kapitaltillskott?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 18 juli 2016 – X NV mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-399/16)

(2016/C 371/06)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X NV

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfrågor

1. Ska artiklarna 43 EG och 48 EG (nu 49 FEUF och 54 FEUF) tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning på grund av vilken ett moderbolag med hemvist i en medlemsstat inte kan beakta en valutakursförlust med avseende på det belopp som det har investerat i ett dotterbolag med hemvist i en annan medlemsstat, medan moderbolaget skulle kunna göra det om nämnda dotterbolag hade inkluderats i en skattemässig enhet – som uppfyller kraven på en nederländsk skattemässig enhet – med nämnda moderbolag med hemvist i den förstnämnda medlemsstaten, vilket skulle vara hänförligt till konsolideringen inom den skattemässiga enheten?

2. Såvitt fråga 1 besvaras jakande: Kan eller måste det vid fastställandet av den relevanta valutakursförlusten antas att även (ett eller flera) direkta och indirekta dotterbolag med säte i Europeiska unionen som ägs indirekt av det berörda moderbolaget – via detta dotterbolag – tagits upp i den skattemässiga enheten?

3. Såvitt fråga 1 besvaras jakande: Ska i detta fall endast hänsyn tas till valutakursförluster som skulle ha kommit till uttryck vid upptagning i moderbolagets skattemässiga enhet under åren som målet berör, eller ska hänsyn tas även till de valutakursresultat som skulle ha kommit till uttryck under tidigare år?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 1 augusti 2016 – Chez Elektro Balgaria AD mot Yordan Kotsev

(Mål C-427/16)

(2016/C 371/07)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski rayonen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Chez Elektro Balgaria AD

Motpart: Yordan Kotsev

Tolkningsfrågor

1) Utgör artikel 101.1 FEUF (förbudet mot att hindra, begränsa eller snedvrida konkurrensen) hinder mot artikel 36.2 i lagen om advokatyrket, enligt vilken en sammanslutning av företag som utövar fria yrken (Högsta advokatrådet) får med stöd av behörighet som staten har överfört till den i förväg föreskriva om ett lägstapris för de tjänster som dessa företag tillhandahåller (advokatarvoden)?

2) Om den första frågan besvaras jakande: Strider den sista delen i artikel 78.5 i civilprocesslagen (i den del bestämmelsen inte tillåter att advokatarvodet sätts ned under ett fastställt minimibelopp) mot artikel 101.1 FEUF?

3) Om den första frågan besvaras jakande: Strider artikel 132 led 5 i lagen om advokatyrket (med beaktande av tillämpningen av artikel 136.1 i lagen om advokatyrket) mot artikel 101.1 FEUF?

4) Utgör artikel 56 första stycket FEUF (förbudet mot inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster) hinder mot artikel 36.2 i lagen om advokatyrket?

5) Strider bestämmelsen i artikel 78.8 i civilprocesslagen mot artikel 101.1 FEUF?

6) Strider bestämmelsen i artikel 78.8 i civilprocesslagen mot direktiv 77/249/EEG ([1]) (vad avser rätten för personer som företräds av juridiska rådgivare att kräva advokatarvoden)?

7) Strider 2a § i tilläggsbestämmelserna till förordning nr 1 mot direktiv 2006/112/EG ([2]), som tillåter att mervärdesskatt ses som en integrerad del av priset för en tjänst som tillhandahålls inom ramen för ett fritt yrke (avseende den omständigheten att mervärdesskatt räknas in som en del av det advokatarvode som ska betalas)?

([1]) Rådets direktiv 77/249/EEG av den 22 mars 1977 om underlättande för advokater att effektivt begagna sig av friheten att tillhandahålla tjänster (EGT L 78, s. 17; svensk specialutgåva, område 6, volym 1, s. 196).
([2]) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 1 augusti 2016 – Frontex International EAD mot Emil Yanakiev

(Mål C-428/16)

(2016/C 371/08)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski rayonen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Frontex International EAD

Svarande: Emil Yanakiev

Tolkningsfrågor

1) Utgör artikel 101.1 FEUF (förbudet mot att hindra, begränsa eller snedvrida konkurrensen) hinder mot artikel 36.2 i lagen om advokatyrket, enligt vilken en sammanslutning av företag som utövar fria yrken (Högsta advokatrådet) får med stöd av behörighet som staten har överfört till den i förväg föreskriva om ett lägstapris för de tjänster som dessa företag tillhandahåller (advokatarvoden)?

2) Om den första frågan besvaras jakande: Strider den sista delen i artikel 78.5 i civilprocesslagen (i den del bestämmelsen inte tillåter att advokatarvodet sätts ned under ett fastställt minimibelopp) mot artikel 101.1 FEUF?

3) Om den första frågan besvaras jakande: Strider artikel 132 led 5 i lagen om advokatyrket (med beaktande av tillämpningen av artikel 136.1 i lagen om advokatyrket) mot artikel 101.1 FEUF?

4) Utgör artikel 56 första stycket FEUF (förbudet mot inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster) hinder mot artikel 36.2 i lagen om advokatyrket?

5) Strider bestämmelsen i artikel 78.8 i civilprocesslagen mot artikel 101.1 FEUF?

6) Strider bestämmelsen i artikel 78.8 i civilprocesslagen mot direktiv 77/249/EEG ([1]) (vad avser rätten för personer som företräds av juridiska rådgivare att kräva advokatarvoden)?

7) Strider 2a § i tilläggsbestämmelserna till förordning nr 1 mot direktiv 2006/112/EG ([2]), som tillåter att mervärdesskatt ses som en integrerad del av priset för en tjänst som tillhandahålls inom ramen för ett fritt yrke (avseende den omständigheten att mervärdesskatt räknas in som en del av det advokatarvode som ska betalas)?

([1]) Rådets direktiv 77/249/EEG av den 22 mars 1977 om underlättande för advokater att effektivt begagna sig av friheten att tillhandahålla tjänster (EGT L 78, s. 17; svensk specialutgåva, område 6, volym 1, s. 196).
([2]) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

Överklagande ingett den 2 augusti 2016 av Bank Mellat av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 2 juni 2016 i mål T-160/13, Bank Mellat mot rådet

(Mål C-430/16 P)

(2016/C 371/09)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Bank Mellat (ombud: S. Zaiwalla P. Reddy, Z. Burbeza, solicitors, M. Brindle QC, R. Blakeley, J. MacLeod, barristers)

Övriga parter i målet:

Europeiska Unionens råd,

Europeiska kommissionen,

Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens dom,

— ogiltigförklara artikel 1.15 i förordning 1263 ([1]), antingen i dess helhet eller i den del den är tillämplig med avseende banken,

— fastställa att artikel 1.6 i beslut 635 ([2]) inte är tillämplig med avseende på banken, samt,

— förelägga rådet att ersätta rättegångskostnaderna för överklagandet och för förfarandet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

1. Klaganden, Bank Mellat (**banken**) överklagar den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 2 juni 2016 i mål T-160/13, *Bank Mellat mot rådet*, EU:T:2016:331 (**domen**). Sammanfattningsvis gör banken gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att ogilla bankens talan om att ett flertal åtgärder som utgör ett ”**finansiellt embargo**” gentemot banken ska förklaras ogiltiga eller icke-tillämpliga med avseende på banken, det vill säga:

   1. Artikel 1.15 i rådets förordning (EU) nr 1263/2012.

   2. Artikel 1.6 i beslut 2012/635/Gusp

2. Till stöd för överklagandet åberopar banken särskilt tre grunder avseende att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid sakprövningen av bankens talan:

   1. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tolkningen och tillämpningen av kravet ”åtgärder *som krävs*” i artikel 215 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (**FEUF**) (första grunden).

   2. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att det finansiella embargot var proportionerligt, vilket i sin tur var förenat med ett flertal specifika fall av felaktig rättstillämpning (andra grunden).

   3. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att det finansiella embargot var förenligt med andra allmänna unionsrättsliga principer (tredje grunden).

3. Till stöd för överklagandet åberopar banken även två grunder avseende att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid bedömningen av huruvida vissa delar av bankens talan kunde tas upp till sakprövning:

   1. Tribunalen avskilde felaktigt delar av det finansiella embargot och fann att bankens talan avseende dessa delar inte kunde tas upp till sakprövning (fjärde grunden).

   2. Tribunalen gjorde sig i synnerhet skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att den inte var behörig enligt artikel 275 FEUF att pröva bankens talan mot artikel 1.6 i beslut 2012/635/Gusp (femte grunden).

4. Banken yrkar därför att domstolen ska upphäva domen och bifalla bankens överklagande.

([1]) Rådets förordning (EU) nr 1263/2012 av den 21 december 2012 om ändring av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran
EUT L 356, 2012, s. 34

([2]) Rådets beslut 2012/635/Gusp av den 15 oktober 2012 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran
EUT L 282, 2012, s. 58

TRIBUNALEN

Talan väckt den 27 juni 2016 – Dimos Athinaion mot kommissionen

(Mål T-360/16)

(2016/C 371/10)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Dimos Athinaion (Comune di Atene) (Aten, Grekland) (ombud: advokaten G. Georgakarakos)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— Ogiltigförklara kommissionens förordning (EU) 2016/646 av den 20 april 2016 om ändring av förordning (EG) nr 692/2008 vad gäller utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 6) ([1]), och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 191 FEUF i vilken målen med unionens miljöpolitik definieras.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 37 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i vilken stadgas rätten till en hög nivå i fråga om miljöskydd.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon. ([2])

([1]) EUT L 109, 2016, s. 1.
([2]) EUR L 171, 2007, s. 1.

Talan väckt den 12 juli 2016 – Anheuser-Busch Inbev och Ampar mot kommissionen

(Mål T-370/16)

(2016/C 371/11)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Anheuser-Busch Inbev (Bryssel, Belgien) och Ampar (Leuven, Belgien) (ombud: advokaterna A. von Bonin, O. Brouwer och A. Haelterman)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 11 januari 2016 om den statliga stödordningen om befrielse för överskjutande vinst SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), och

— förplikta kommissionen att ersätta sökandenas rättegångskostnader enligt artikel 134 i tribunalens rättegångsregler, inklusive eventuella intervenienters rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Första grunden: Kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den identifierade den påstådda statliga stödåtgärden och kvalificerade den som en stödordning i den mening som avses i artikel 1 d i förordning nr 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 107 FEUF.

2. Andra grunden: Kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och tillämpade artikel 107.1 felaktigt när den fann att systemet för justering vid överskjutande vinst utgör statligt stöd.

3. Tredje grunden: Kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den identifierade grupperna som mottagare av det påstådda stödet och åsidosatte legalitetsprincipen och artikel 16.1 i rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

4. Fjärde grunden: Kommissionen åsidosatte rättssäkerhetsprincipen, principen om skydd för berättigade förväntningar och principen om god förvaltning.

Talan väckt den 25 juli 2016 – CK Telecoms UK Investments mot kommissionen

(Mål T-399/16)

(2016/C 371/12)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: CK Telecoms UK Investments Ltd. (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna T. Wessely och O. Brouwer samt A. Woods, J. Aitken och M. Davis, solicitors)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandebolaget yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 11 maj 2016, C (2016) 2796 i ärende COMP/M.7612 – Hutchison 3G UK Investments Limited/Telefónica (Europe plc), som delgavs Hutchison den 13 maj 2016, varigenom Hutchisons planerade förvärv av Telefónica Europe plc i sin helhet förklarades vara oförenligt med den inre marknaden och EES-avtalet enligt artikel 8.3 i rådets förordning nr 139/2004, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet de kostnader som uppkommer för eventuella intervenienter.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandebolaget fem grunder.

1. Första grunden: Kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktiga bedömningar samt åsidosatte väsentliga formföreskrifter i samband med tolkningen och tillämpningen av det rättsliga kriteriet vid bedömningen av horisontella icke-samordnade effekter på marknaden för mobila teletjänster i Förenade kungariket. Sökandebolaget gör särskilt gällande att kommissionen gjorde en felaktig bedömning när den fann att sökandebolaget var en ”viktig konkurrensfaktor” samt av begreppet nära konkurrensförhållande. Kommissionen gjorde även uppenbart oriktiga bedömningar vid analysen av de förväntade priseffekterna av det sammanslagna företaget och dess sannolika drivkrafter.

2. Andra grunden: Kommissionen gjorde sig skyldig till uppenbart oriktiga bedömningar och missuppfattade bevisningen med avseende på det kontrafaktiska scenariot. Sökandebolaget gör särskilt gällande att kommissionen underlät att bedöma Hutchisons nätverkskapacitet i förhållande till sina konkurrenter och grundade på ett otillåtet sätt sitt beslut att inte tillåta Hutchisons bevisning om framtida nätverkskapacitet på Hutchisons påstådda förmåga att ta initiativ vad gäller ”efterfrågestyrning”, såsom att höja priser.

3. Tredje grunden: Kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktiga bedömningar samt åsidosatte väsentliga formföreskrifter i fråga om horisontella icke-samordnade effekter till följd av nätdelning. Sökandebolaget gör särskilt gällande att kommissionen begick ett fel när det gäller dess nya förslag om behovet och omfattningen av ”anpassning” mellan konkurrenterna i nätdelningsavtal. Kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktiga bedömningar genom att grunda sina slutsatser på den skada som den sammanslagna enheten skulle kunna komma att åsamka sina konkurrenter, snarare än på den potentiella skadan för konkurrensen. Kommissionen begick ytterligare fel när den tillbakavisade de åtaganden som Hutchison föreslagit och som enligt sökandebolaget fullt ut skulle ha avvärjt kommissionens farhågor vad gäller nätdelning.

4. Fjärde grunden: Kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktiga bedömningar samt åsidosatte väsentliga formföreskrifter i fråga om horisontella icke-samordnade effekter som uppkommit på grossistmarknaden för tillträde till och samtalsoriginering i allmänna mobiltelefonnät i Förenade kungariket. Sökandebolaget gör särskilt gällande att kommissionen gjorde en felaktig bedömning när den fann att Hutchison är en ”viktig konkurrensfaktor” på grossistmarknaden trots att bolaget endast har en mycket liten marknadsandel (mindre än 3 %) och när den baserade sina slutsatser på yttranden från utomstående parter i stället för att göra en egen analys.

5. Femte grunden: Kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktiga bedömningar samt åsidosatte motiveringsskyldigheten och väsentliga formföreskrifter i fråga om utvärderingen av de åtaganden som Hutchison föreslagit för att avvärja kommissionens farhågor vad gäller detaljhandelsmarknaden och grossistmarknaden för mobila teletjänster i Förenade kungariket. Sökandebolaget gör särskilt gällande att kommissionen felaktigt motsatte sig de föreslagna åtagandena med hänvisning till att det var osäkert huruvida de skulle genomföras. Kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning av nya och stärkta konkurrenters förmåga att konkurrera på ett effektivt sätt på grundval av de föreslagna åtagandena. Kommissionen gjorde en oriktig bedömning av hur lämpliga de föreslagna åtagandena var totalt sett för att neutralisera den påstådda förlusten av konkurrens.

Överklagande ingett den 27 juli 2016 – Maximum Play mot EUIPO (MAXPLAY)

(Mål T-400/16)

(2016/C 371/13)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Maximum Play Inc. (San Francisco, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: advokaten M. Graf)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "MAXPLAY" – Registreringsansökan nr 14 047 963

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 26 maj 2016 i ärende R 2273/2015-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

— Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.1 c förordning nr 207/2009.

— EUIPO har inte tagit hänsyn till registreringar av EU-varumärken och nationella registreringar, samt till en nationell bestämmelse.

Talan väckt den 31 juli 2016 – Makhlouf mot rådet

(Mål T-409/16)

(2016/C 371/14)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Ehab Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ombud: advokaten E. Ruchat)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— bifalla sökandens talan,

— ogiltigförklara beslut (GUSP) 2016/850 av den 27 maj 2016 jämte påföljande rättsakter som meddelas för att genomföra nämnda beslut, i den mån dessa berör sökanden, och

— förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder som i stort sett är identiska med eller liknar de grunder som åberopats i mål T-410/16, Makhlouf/rådet.

Talan väckt den 31 juli 2016 – Makhlouf mot rådet

(Mål T-410/16)

(2016/C 371/15)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Rami Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ombud: advokaten E. Ruchat)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— bifalla sökandens talan,

— ogiltigförklara beslut (GUSP) 2016/850 av den 27 maj 2016 jämte påföljande rättsakter som meddelas för att genomföra nämnda beslut, i den mån dessa berör sökanden, och

— förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rätten till försvar och av rätten till ett effektivt domstolsskydd, enligt artiklarna 6 och 13 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan kallad Europakonventionen), artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF), och artiklarna 41 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

2. Andra grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten, eftersom rådets motivering inte uppfyller kraven på Europeiska unionens institutioner enligt artikel 6 i Europakonventionen, artikel 296 FEUF, och artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

3. Tredje grunden: Rådet har gjort en uppenbart oriktig bedömning av frågan huruvida sökanden har stött den syriska regimen ekonomiskt.

4. Fjärde grunden: De angripna åtgärderna medför ett oberättigat och oproportionerligt ingrepp i sökandens grundläggande rättigheter, särskilt vad avser dennes äganderätt enligt artikel 1 i första tilläggsprotokollet till Europakonventionen och artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, rätt till skydd för sitt rykte enligt artiklarna 8 och 10.2 i Europakonventionen, principen om oskuldspresumtion enligt artikel 6 i Europakonventionen och artikel 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, yttrandefriheten enligt artikel 10 i Europakonventionen och rätten till fri rörlighet enligt artikel 2.2 i tilläggsprotokoll nr 4 till Europakonventionen.

5. Femte grunden: Åsidosättande av rådets riktlinjer av den 2 december 2005 för genomförande och utvärdering av restriktiva åtgärder (sanktioner) inom ramen för EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik (rådsdokument 15114/05 av den 2 december 2005).

Talan väckt den 28 juli 2016 – Achemos Grupė och Achema mot kommissionen

(Mål T-417/16)

(2016/C 371/16)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Achemos Grupė UAB (Vilnius, Litauen) och Achema AB (Jonava, Litauen) (ombud: advokaterna R. Martens och C. Maczkovics)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 20 november 2013 angående statligt stöd SA.36740 (2013/NN) – Litauen, Stöd till Klaipedos Nafta – LNG Terminal, Brussels, C(2013) 7884 final, EUT C 161, 2016, s. 1, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena 3 grunder.

1. I den första grunden görs gällande ett åsidosättande av förfarandereglerna i artikel 108.2 FEUF och artikel 4.4 i förordning nr 2015/1589 ([1]) samt av principen om god förvaltningssed, med hänsyn till att kommissionen, trots de stora svårigheterna att bedöma huruvida de aktuella stödåtgärderna var förenliga med den inre marknaden, enbart grundade sig på den preliminära granskningen av de statliga stödåtgärderna, och detta trots att kommissionen inte var skyldig att inleda förfarandet enligt artikel 108.2 FEUF och artikel 6 i förordning nr 2015/1589.

2. I den andra grunden görs gällande ett åsidosättande av artikel 107.3 c FEUF, med hänsyn till att kommissionen inte på ett korrekt sätt tillämpade bedömningskriterierna i skäl 135 i det angripna beslutet, på grund av,

   — för det första, när det gäller lämpligheten och behovet av åtgärderna, att kommissionen borde ha bedömt dessa åtgärder i det konkreta fallet och undersökt om det fanns andra mer ändamålsenliga åtgärder,

   — för det andra, att kommissionen borde ha fastställt att det inte fanns några incitamentverkningar, eftersom Klaipedos Nafta är rättsligt förpliktat att konstruera LNG-terminalen,

   — för det tredje, att kommissionen borde ha uppskattat om storleken på den statsstödda LNG-terminalen var proportionerlig i förhållande till eftersträvade målet och inte medförde överkapacitet.

I den tredje grunden görs gällande ett åsidosättande av artikel 106.2 FEUF, av rambestämmelserna om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse ([2]) och av de allmänna principerna såsom principerna om likabehandling och skydd för berättigade förväntningar, samt av bestämmelserna om offentlig upphandling i direktiv 2004/18 ([3]), och av artikel 14 i direktiv 2004/18, eftersom kommissionen tillämpade rambestämmelserna om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse felaktigt när den godtog att Klaipedos Nafta erhöll ett direkt uppdrag under en period av 55 år med en vinst motsvarande projektets interna avkastning, mot bakgrund av att

för det första, uppdragsperioden borde ha motiverats med hänvisning till objektiva kriterier utan att överskrida den period som krävs för att (finansiellt) skriva av de viktigaste av de tillgångar som är nödvändiga för att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse,

för det andra, valet av Klaipedos Nafta inte kunde vara undantaget från bestämmelserna om offentlig upphandling på grund av skyddet för väsentliga (säkerhets-) intressen i den mening som avses i artikel 14 i direktiv 2004/18, eftersom det föreligger alternativa åtgärder i förevarande fall som är mindre restriktiva än en direkt tilldelning,

för det tredje, med hänsyn till den risk som åvilar Klaipedos Nafta borde dess vinst ha begränsats till den relevanta swapräntesatsen (eventuellt omvärderad för att beakta löptiden) med ett tillägg av 100 baspunkter.

(1) Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9)
(2) Meddelande från kommissionen – Europeiska unionens rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster (2011), (EGT C 8, 2012, s. 15) (nedan kallade rambestämmelser om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse)
(3) Europaparlamentets och Rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, 2004, s. 114)

Talan väckt den 29 juli 2016 – De Masi mot kommissionen

(Mål T-423/16)

(2016/C 371/17)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Fabio De Masi (Bryssel, Belgien) (ombud: Professor A. Fischer-Lescano)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 20 maj 2016 om avslag på begäran om tillgång till handlingar från uppförandekodgruppen,

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 13 juli 2016 om avslag på begäran om tillgång till handlingar från uppförandekodgruppen, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i enlighet med artikel 87.2 i tribunalens rättegångsregler och förplikta kommissionen att ersätta de kostnader som uppkommer för eventuella intervenienter som tillåts intervenera till stöd för sökandens yrkanden.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: åsidosättande av artikel 8.1 i förordning (EG) nr 1049/2001 (1)

   Sökanden gör gällande att kommissionens beslut av den 20 maj 2016 och av den 13 juli 2016 åsidosätter den rätt som bestämmelsen ger sökanden till en lämplig prövning av den bekräftande ansökan.

2. Andra grunden: åsidosättande av artikel 15.3 FEUF i förening med artikel 2.1 i förordning (EG) nr 1049/2001

   Sökanden gör vidare gällande att den omständigheten att den nekas full tillgång till handlingarna från uppförandekodgruppen (företagsbeskattning) som inrättats av rådet, åsidosätter även den rätt som dessa bestämmelser ger sökanden att ta del av handlingarna.

Sökanden hävdar att undantagen till insynsskyldigheten i artikel 4.3 och 4.1 a fjärde strecksatsen i förordning (EG) nr 1049/2001 inte är tillämpliga i förevarande fall.

Sökanden gör även gällande att det finns ett övervägande allmänintresse för att lämna ut handlingarna, men att kommissionen inte har motiverat sitt avslag eller gjort en avvägning mellan det övervägande allmänintresset och det intresse som skyddas i artikel 4.3 i förordningen.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).

Överklagande ingett den 29 juli 2016 – Intercontinental Exchange Holdings mot EUIPO (BRENT INDEX)

(Mål T-430/16)

(2016/C 371/18)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Intercontinental Exchange Holdings (Atlanta, Georgia, Förenta staterna) (ombud: advokaten P. Heusler)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket ”BRENT INDEX” – Registreringsansökan nr 14 284 947

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 2 juni 2016 i ärende R 8/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.1 c i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 1 augusti 2016 – VIMC mot kommissionen

(Mål T-431/16)

(2016/C 371/19)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: VIMC – Vienna International Medical Clinic GmbH (Kulmbach, Tyskland) (ombud: advokat R. Bramerdorfer)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 27 maj 2016 (ärende AT.40231 – VIMC/WK&FGB) och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Med förevarande talan har sökanden yrkat ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2016) 3351 final av den 27 maj 2016, varigenom sökandens klagomål avslogs med stöd av artikel 13 i förordning (EG) nr 1/2003 ([1]).

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en enda grund, avseende maktmissbruk.

Sökanden gör härvidlag gällande att det inte står kommissionen fritt att bedöma om artikel 13 i förordning (EG) nr 1/2003 ska tillämpas eller inte. Kommissionen är tvärtom skyldig att beaktade särskilda omständigheterna i det enskilda fallet och kan inte med stöd av denna bestämmelse och utan andra skäl avslå en begäran som redan har prövats av en statlig myndighet.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

Talan väckt den 3 augusti 2016 – Pometon mot kommissionen

(Mål T-433/16)

(2016/C 371/20)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Pometon SpA (Martellago, Italien) (ombud: advokaterna E. Fabrizi, V. Veneziano och A. Molinaro)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— i första hand ogiltigförklara det angripna beslutet,

— i andra hand, ogiltigförklara eller mildra den sanktionsåtgärd som vidtagits med avseende på Pometon;

— förplikta svaranden att återbetala de belopp som sökanden eventuellt har erlagt i väntan på beslutet om verkställighet av det angripna beslutet, och att ersätta övriga kostnader som sökanden haft som en följd av verkställigheten av det angripna beslutet,

— under alla omständigheter förplikta svaranden att ersätta svarandens rättegångskostnader samt de övriga kostnader som sökanden haft i samband med förevarande förfarande.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan har väckts mot kommissionens beslut C(2016) 3121 final av den 25 maj 2016 (ärende AT.39792 – Steel Abrasives), om ett förfarande enligt artikel 101 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) och artikel 53 i EES-avtalet (det angripna beslutet).

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av principen om förfarandets opartiskhet, av principen om oskuldspresumtion och rätten till försvar genom att svaranden har tillskrivit Pometon vissa angivna beteenden i samband med beslut C(2014) 2074 final av den 2 april 2014 (transaktionsbeslutet) som antogs med avseende på Ervin Industries Inc. och Ervin Amasteel, Winoa SA och WHA Holding SAS, Metalltechnik Schmidt GmbH & Co. KG och Eisenwerk Würth GmbH (nedan kallade parterna), och för att således ha antagit det angripna beslutet utan att under lugna omständigheter och utan att några särskilda villkor föreligger ta ställning till Pometons grunder och argument.

   — I transaktionsbeslutet – således innan Pometon hade getts möjlighet att försvara sig – tillskrev kommissionen uttryckligen sökanden samma beteende som tillskrivits övriga parter. Nämnda övriga parter bedömdes i samma transaktionsbeslut ha gjort sig skyldiga till ett särskilt åsidosättande av artikel 10 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet. Detta innebar oundvikligen att kommissionens möjligheter att göra en verkligt opartisk bedömning med avseende på sökanden minskade.

2. Andra grunden: Åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet, bristfällig och motstridig motivering, åsidosättande av rätten till försvar och principen om bevisbördan, genom att svaranden i avsaknad av bevisning tillskrivit sökanden delaktighet i en påstådd konkurrensbegränsande samverkan i vilken sökanden i själva verket inte deltagit i.

   — Till stöd för sitt synsätt angav kommissionen oprecisa, motstridiga och tvivelaktigt tolkade faktiska omständigheter som inte var tillräckliga för att utgöra bevis för att Pometon deltagit i den påstådda överträdelsen.

3. Tredje grunden: Åsidosättande och felaktig tolkning av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet, felaktig bedömning, bristfällig utredning och uppenbart ologiskt innehåll, genom att svaranden anser att det beteende som tillskrivits Pometon avser konkurrensbegränsning.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande och felaktig tolkning av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet, bristfällig motivering, bristfällig utredning, åsidosättande av bevisbördan med avseende på varaktigheten av sökandens påstådda deltagande i den påstådda överträdelsen och således åsidosättande av artiklarna 23.2, 25.1 och 25.5 i förordning nr 1/2003 ([1]), och åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen, genom att kommissionen påförde sökanden böter trots att det förelåg preskription.

   — Den tidpunkt då Pometons påstådda deltagande i den påstådda överträdelsen upphörde enligt det angripna beslutet kan enligt sökanden inte sammanfalla med den tidpunkt som kommissionen har angett utan i så fall med en tidpunkt som ligger mycket längre tillbaka i tiden, vilket innebär att kommissionens rätt att påföra böter är preskriberad.

5. Femte grunden: Avsaknad av motivering, åsidosättande av proportionalitetsprincipen och likabehandlingsprincipen vid fastställelsen av bötesbeloppet såvitt avser ändringen av grundbeloppet i den mening som avses i punkt 37 i riktlinjerna för beräkning av böter som påförs med stöd av artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003.

   — Kommissionen har tillämpat artikel 37 i riktlinjerna för beräkning av böter på ett uppenbart diskriminerande sätt, genom att sökandens böter sattes ned i betydligt mindre mån än övriga parters böter.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (Text av betydelse för EES) (EGT L 1, 2003, s. 1).

Talan väckt den 3 augusti 2016 – AEIM och Kazenas mot kommissionen

(Mål T-436/16)

(2016/C 371/21)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökanden: L'application électronique industrielle moderne (AEIM) (Algrange, Frankrike), Philippe Kazenas (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaten B. Wizel)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— förplikta svaranden att till sökanden betala 536 912 euro motsvarande ekonomiska förluster till följd av förlorade frivilliga investeringar i besök före tilldelningen av offentliga upphandlingskontrakt, varvid tilldelningen skedde på ett bedrägligt sätt,

— förplikta svaranden att till sökanden betala 2 092 650 euro för utebliven inkomst från de kontrakt som sökanden hade kunnat tilldelas om kontrakten hade tilldelats på ett rättvist sätt och utan korruption,

— förplikta svaranden att till sökanden betala 85 000 euro som ersättning för kostnader och advokatarvoden som sökanden tvingats betala för att organisera sitt försvar till följd av EU-tjänstemannens korruption,

— förplikta svaranden att till sökanden betala 150 000 euro för ideell skada,

— förplikta svaranden att till sökanden betala kompensationsränta på samtliga dessa summor från december 2005, då överträdelseperioden upphörde,

— förplikta svaranden att ersätta de kostnader och advokatarvoden som sökanden haft i förfarandet vid tribunalen, vilka uppgår till 75 000 euro,

— förplikta svaranden att betala dröjsmålsränta från det datum då tribunalen meddelar dom, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt sökandena har en av kommissionens tjänstemän agerat på ett rättsstridigt sätt i samband med tilldelningen av ett kontrakt inom ramen för offentlig upphandling. Detta ledde direkt till betydande ekonomiska skador för sökandena för vilka de begär ersättning.

Sökandena anser att de tre villkoren för att åberopa EU:s utomobligatoriska skadeståndsansvar är uppfyllda, det vill säga rättsstridiga handlande av en institution eller en av dess anställda, verklig skada och ett orsakssamband mellan den anställdas agerande och de åberopade skadorna.

Sökandena har gjort gällande att den korruption som EU-tjänstemannen gjorde sig skyldig till i samband med tilldelningen av ett kontrakt inom ramen för offentlig upphandling utgör en tillräckligt klar överträdelse av likabehandlingsprincipen och principen om insyn, vilka den upphandlande myndigheten ska respektera i förfarandena för anbudsinfordran i förhållande till samtliga anbudsgivare.

Enligt sökandena förorsakade den bedrägliga tilldelningen av de aktuella kontrakten bolaget AEIM verklig skada. AEIM tilldelades endast kontakt som avsåg länder vilka har rykte om sig att vara farliga och som de andra korrumperade anbudsgivarna inte ville ha. Om samtliga kontrakt har tilldelats utan korruption hade nämnda bolag, som var det enda som lämnade ett hederligt anbud, kunnat tilldelas kontrakten.

Sökanden har åberopat principen om kommissionens goda förvaltningssed, vilken kommissionen gravt åsidosatte, samt principen om skydd för berättigade förväntningar, vilken kan åberopas av varje näringsidkare hos vilken en institution har väckt grundade förhoppningar.

Sökanden anser vidare att de utöver skadorna av ekonomiskt slag har lidit ideell skada, bland annat till följd av att deras rykte skadats och de tvingats försvara sig mot anklagelser vilka har visat sig vara felaktiga och påhittade.

Talan väckt den 5 augusti 2016 – Italien mot kommissionen

(Mål T-437/16)

(2016/C 371/22)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri och P. Gentili, avvocato dello Stato)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara meddelandet om uttagningsprovet EPSO/AD/322/16 för att upprätta en reservlista med 85 platser för rekrytering av handläggare (AD 5 och 7) inom området revision, vilket offentliggjordes i Europeiska unionens officiella tidning den 12 maj 2016, nr C 171 A, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 263, 264, 266 FEUF.

   — Kommissionen har handlat i strid med domstolens dom i mål C-566/10 P, i vilken domstolen ogiltigförklarade meddelanden som begränsade de språk, som sökande i unionens allmänna uttagningsprov kan välja som språk 2, till enbart engelska, franska och tyska.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 342 FEUF, artiklarna 1 och 6 i förordning 1/58 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 1958, s. 385).

   — Genom att begränsa de språk som sökande i unionens allmänna uttagningsprov kan välja som språk 2 till enbart tre språk, har kommissionen i praktiken inrättat en ny språkordning för institutionerna, i strid mot rådets exklusiva behörighet på detta område.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 12 EG, nu artikel 18 FEUF, artikel 22 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 6.3 FEU, artiklarna 1.2 och 3 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna, artiklarna 1 och 6 i förordning 1/58, artiklarna 1d.1, 1d.6, 27.2 och 28 f i tjänsteföreskrifterna.

   — Den språkliga begränsning som kommissionen infört är diskriminerande. I de nämnda bestämmelserna föreskrivs nämligen ett förbud mot att ålägga de europeiska medborgarna och institutionernas tjänstemän sådana språkliga begränsningar som inte generellt och objektivt föreskrivs i institutionernas arbetsordningar, vilka avses i artikel 6 i förordning 1/58, och som ännu inte har antagits. Bestämmelserna innebär även ett förbud mot att införa sådana begränsningar, i avsaknad av ett specifikt och befogat intresse i tjänsten.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 6.3 FEU i den del den bestämmelsen föreskriver att principen om skydd för berättigade förväntningar ska iakttas såsom en grundläggande rättighet som följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner.

— Kommissionen har åsidosatt medborgarnas berättigade förväntningar när det gäller möjligheten att såsom språk 2 välja vilket som helst av unionens språk, vilket hela tiden var möjligt fram till år 2007 och som domstolen bekräftat i den rättskraftiga domen i mål C-566/10 P.

5. Femte grunden: Maktmissbruk och åsidosättande av väsentliga bestämmelser som har ett nära samband med karaktären och syftet hos meddelanden om uttagningsprov.

— Genom att på förhand och generellt begränsa antalet språk som kan väljas som språk 2 till tre språk har kommissionen på förhand, i samband med offentliggörandet av meddelandet och villkoren för deltagande, kontrollerat deltagarnas språkliga färdigheter, vilket ska göras under uttagningsprovet. Således blir språkkunskaperna viktigare än yrkeskunskaperna.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av artiklarna 18 och 24.4 FEUF, artikel 22 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 2 i förordning 1/58 och artikel 1d.1 och 1d.6 i tjänsteföreskrifterna.

— Genom att föreskriva att ansökningarna om deltagande måste översändas på engelska, franska eller tyska och att Epso på samma språk till kandidaterna ska översända meddelanden rörande uttagningsprovets gång har unionsmedborgarnas rätt att kommunicera med institutionerna på sitt eget språk åsidosatts och en ytterligare diskriminering har införts i förhållande till de personer som inte har fördjupade kunskaper i något av de tre språken.

7. Sjunde grunden: Åsidosättande av artiklarna 1 och 6 i förordning 1/58, artiklarna 1d.1, 1d.6 och 28 f i tjänsteföreskrifterna, artikel 1.1 f i bilaga III till tjänsteföreskrifterna och artikel 296.2 FEUF (bristande motivering) och åsidosättande av proportionalitetsprincipen samt missuppfattning av de faktiska omständigheterna.

— Kommissionen har motiverat denna inskränkning till tre språk med hänvisning till att det är nödvändigt att de nyrekryterade personerna omedelbart kan kommunicera inom institutionerna. Denna motivering innehåller en missuppfattning av de faktiska omständigheterna, eftersom dessa tre språk inte torde vara de mest använda i kommunikationen mellan grupper med olika språk inom institutionerna. Motiveringen är också oproportionerlig i förhållande till åsidosättandet av en grundläggande rättighet såsom rättigheten att inte utsättas för språklig diskriminering, eftersom det finns mindre ingripande åtgärder att vidta för att säkerställa en snabb kommunikation inom institutionerna.

Talan väckt den 9 augusti 2016 – Italien mot kommissionen

(Mål T-443/16)

(2016/C 371/23)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, ombud, och P. Gentili, avvocato dello Stato)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara meddelandena om allmänna uttagningsprov EPSO/AD/323/16 och EPSO/AD/324/16.

Grunder och huvudargument

Sökandens talan vid tribunalen riktar sig mot meddelandena om allmänna uttagningsprov EPSO/AD/323/16 och EPSO/AD/324/16 för att upprätta reservlistor för rekrytering till 40 handläggartjänster (AD 7) för utredare: EU:s utgifter, korruption; tull och handel, tobak och piratkopiering, och 10 handläggartjänster (AD 9) för utredare: gruppledare, meddelanden som publicerades i *Europeiska unionens officiella tidning* C 187 A av den 26 maj 2016.

Samma meddelanden om uttagningsprov är föremål för talan i mål T-401/16, Spanien/kommissionen.

Grunderna och huvudargumenten liknar dem i det målet.

Sökanden gör gällande åsidosättande av artiklarna 18, 24 och 342 FEUF, artikel 22 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tjänsteföreskrifterna, principen om skydd för berättigade förväntningar, proportionalitetsprincipen och de väsentliga bestämmelser som har ett nära samband med karaktären och syftet hos meddelanden om uttagningsprov, maktmissbruk samt åsidosättande av artiklarna 1 och 6 i förordning 1/58.

Överklagande ingett den 10 augusti 2016 av CC av den dom som personaldomstolen meddelade den 21 juli 2016 i mål F-9/12 RENV, CC mot parlamentet

(Mål T-446/16 P)

(2016/C 371/24)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: CC (Bridel, Luxemburg) (ombud: advokat G. Maximini)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ta upp överklagandet till sakprövning och bifalla det,

— följaktligen upphäva personaldomstolens dom av den 21 juli 2016 i mål F-9/12 RENV (CC/Europaparlamentet), med undantag för punkt 3 i domslutet avseende rättegångskostnaderna,

— följaktligen fastställa att Europaparlamentet ådragit sig utomobligatoriskt skadeståndsansvar för de fel som begåtts vid behandlingen av klagandens reservlista och skyldigheten att ersätta den skada som har uppstått till följd av dessa fel,

— följaktligen bifalla de yrkanden som klaganden framställde i sin ansökan i första instans, och följaktligen

  — upphäva personaldomstolens dom av den 21 juli 2016 i målet F-9/12 RENV (CC/Europaparlamentet), med undantag för punkt 3 i domslutet avseende rättegångskostnaderna,

  — förplikta Europaparlamentet att betala ett belopp på 749 449,30 euro som ersättning för ekonomisk skada, som uppskattas för perioden från december 2003 till december 2011, plus pensionsfonder, och för den efterföljande perioden fram till den lagstadgade pensionsåldern månatliga utbetalningar av nettobelopp som motsvarar fastställd lön för tjänstemän med AD-grad, från lönegrad AD 9, löneklass 2, andra året med beaktande av en normal karriär för en tjänsteman i samma grad, kompletterat av motsvarande inbetalningar till klagandens pensionsfonder samt inbetalningar till sjukkassan, jämte dröjsmålsränta med den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar med tillägg av 2 procentenheter,

— förplikta Europaparlamentet att utge ersättning på 70 000 euro som ersättning för klagandens ideella skada, och

— fastställa att Europaparlamentet ska bära sina rättegångskostnader och ersätta alla de rättegångskostnader som uppkommit för klaganden i denna instans.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden sex grunder.

1. Första grunden: Felaktig rättstillämpning avseende invändningen om rättegångshinder i förhållande till den nya bevisningen.

   — Personaldomstolen gjorde sig skyldig till missuppfattning av omständigheterna och avsaknad av motivering och åsidosatte av kravet på opartiskhet och rätten till en rättvis rättegång (artikel 47 andra stycket i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna). Personaldomstolen åsidosatte principen nemo potest venire contra factum proprium och gjorde sig skyldig till missuppfattning av omständigheterna avseende påståendet att de nya bevisuppgifterna lämnades in för sent.

   — Personaldomstolen underlät att fastställa åsidosättandet av kravet på insyn och av parlamentets skyldighet till lojalt samarbete i förhållande till personaldomstolen.

   — Personaldomstolen gjorde sig skyldig till uppenbart oriktig bedömning avseende den ändrade numreringen i reservlistan från EUR/A/151/98 till EUR/A/15.

2. Andra grunden: Felaktig rättstillämpning med avseende på avsaknaden av rättslig klassificering och motivering av generalsekreterarens beslut av den 19 maj 2005 och åsidosättande av Europeiska unionens tribunals dom om ogiltigförklaring.

   — Personaldomstolen underlät att rättsligt klassificera generalsekreterarens beslut av den 19 maj 2005.

   — Personaldomstolen åsidosatte domen om ogiltigförklaring T-457/13 P.

3. Tredje grunden: Missuppfattning av de faktiska omständigheterna avseende breven från EPSO.

4. Fjärde grunden: Missuppfattning av de faktiska omständigheterna avseende parlamentets brev av den 15 oktober 2007 avseende påståendet att klaganden skulle ha informerats om förstöringen av handlingarna avseende uttagningsprovet.

5. Femte grunden: Felaktig rättstillämpning avseende den rättsliga klassificeringen av Europaparlamentets beslut av den 25 februari 2003.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av domen om ogiltigförklaring, avseende beräkningen av skadan.

Överklagande ingett den 10 augusti 2016 – Ellinikos Syndemos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1 mot EUIPO – 520 Barcode Ellas (520 Barcode Hellas)

(Mål T-453/16)

(2016/C 371/25)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Ellinikos Syndemos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1 (Argiroupoli Attikis, Grekland) (ombud: advokaten A. Mouzaki)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: 520 Barcode Ellas – AE Diacheirisis Diethnon Protypon kai Parochis Symvouleutikon Ypiresion (Kifisia Attikis, Grekland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementen ”5 201000 603856 520 Barcode Hellas” – Registreringsansökan nr 10 881 861

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 14 juni 2016 i ärende R 238/2015-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta EUIPO att ersätta klagandens rättegångskostnader.

Grunder

— Åsidosättande av artikel 8.4 i förordning nr 207/2009.

— Åsidosättande av artiklarna 75, 76.1 och 76.2 i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 22 augusti 2016 av HI av den dom som personaldomstolen meddelade den 10 juni 2016 i mål F-133/15, HI mot kommissionen

(Mål T-464/16 P)

(2016/C 371/26)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: HI (Bruxelles, Belgien) (ombud: advokaten M. Velardo)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— i första hand upphäva dom av den 10 juni 2016 i mål F-133/15 och själv avgöra målet,

— i andra hand återförvisa målet till personaldomstolen,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden fyra grunder.

1. I den första grunden görs gällande ett åsidosättande av unionsrätten såvitt avser motiveringsskyldigheten och rätten till försvar, eftersom tillsättningsmyndigheten vid kommissionen inte på ett detaljerat sätt angav de skäl som ligger till grund för beslutet att såsom disciplinåtgärd flytta ner klaganden två lönegrader i samma tjänstegrupp.

2. I den andra grunden görs gällande att personaldomstolen åsidosatte unionsrätten såvitt avser iakttagande av en rimlig tidsfrist, rätten till försvar och motiveringsskyldigheten. Personaldomstolen missförstod vidare de faktiska omständigheterna och bevisningen.

3. I den tredje grunden görs gällande att personaldomstolen missförstod de faktiska omständigheterna och bevisningen samt åsidosatte unionsrätten och artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

4. I den fjärde grunden görs gällande att personaldomstolen åsidosatte proportionalitetsprincipen.

Överklagande ingett den 23 augusti 2016 – Cotecnica mot EUIPO – Visán Industrias Zootécnicas (cotecnica OPTIMA)

(Mål T-465/16)

(2016/C 371/27)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: Cotecnica, SCCL (Bellpuig, Spanien) (ombud: advokaterna J. Devaureix, J.C. Erdozain López och J. Galán López)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Visán Industrias Zootécnicas, SL (Arganda, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet ”cotecnica OPTIMA” – Registreringsansökan nr 13 292 479

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 13.6.2016 i ärende R 229/2016-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— tillåta den åberopade bevisningen,

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och förordna att det inte ska ges några rättsverkningar, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 och tribunalens praxis, särskilt domen av den 20 januari 2009 i mål T-424/07, Pioneer Hi-Bred International mot harmoniseringsbyrån (OPTIMUM).

Talan väckt den 23 augusti 2016 – NRW. Bank mot SRB

(Mål T-466/16)

(2016/C 371/28)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: NRW. Bank (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: advokaterna A. Behrens, J. Kraayvanger och J. Seitz)

Svarande: Einheitlicher Abwicklungsausschuss (den gemensamma resolutionsnämnden)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara svaranden beslut om sökandens årsavgift till omstruktureringsfonden för bidragsåret den 1 januari – den 31 december 2016, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 103.2 och 7 i direktiv 2014/59/EU ([1]) samt av artikel 70.2 i förordning (EU) 806/2014 ([2])

   — Sökanden har anfört att svaranden beslut om sökandens årsavgift är rättsstridigt eftersom sökandens utvecklingsverksamhet, men inte dess hjälputvecklingsverksamhet, beaktades vid minskningen av dess bidrag. Därigenom fastställdes ett för högt årsbidrag till omstruktureringsfonden för bidragsåret den 1 januari — den 31 december 2016.

2. Andra grunden: Åsidosättande av förordningarna för genomförande av direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) 806/2014, vilka i enlighet med dessa rättsakter ska tolkas så att de också privilegierar hjälputvecklingsverksamhet.

3. Tredje grunden, vilken åberopats i andra hand: Förordningarna för genomförande av direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) 806/2014 är rättsstridiga.

   — Sökanden har gjort gällande att om förordningarna för genomförande inte kan tolkas i enlighet med direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) 806/2014 är de i det avseendet rättsstridiga. Detta innebär att de beslut som svaranden antagit med stöd av förordningarna för genomförande också är rättsstridiga.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 Text av betydelse för EES (EUT L 173, s. 190).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, s. 1).

Talan väckt den 23 augusti 2016 – Verein Deutsche Sprache mot kommissionen

(Mål T-468/16)

(2016/C 371/29)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Verein Deutsche Sprache eV (Dortmund, Tyskland) (ombud: advokaten W. Ehrhardt)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som för kommissionens räkning fattades av generalsekreteraren den 10 juni 2016 med tillämpning av artikel 4 i genomförandebestämmelserna till förordning (EG) nr 1049/2001,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden rör ett åsidosättande av artikel 10.3 FEU, artikel 11.2 FEU och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) – Avsaknaden av en öppen och transparent dialog

— Sökanden har gjort gällande att beslutet inte beaktar sökandens tydliga avsikt att genom begäran om tillgång till handlingar få omfattande insyn i det förfarande som ledde till beslutet ändra inrättandet av pressrummet i kommissionens Berlaymont-byggnad med en reducering av språken till Engelska och franska. Sökanden fick endast tillgång till få handlingar, vilka huvudsakligen innehöll formaliteter, men däremot inte innehöll några upplysningar om upphovsmännen eller bakgrunden till beslutet.

Kommissionen tog i det angripna beslutet inte närmare ställning till de av sökanden angivna dokumentkällorna, uppgav inte någon grund för avslaget på begäran om tillgång och åsidosatte därmed den skyldighet som följer av artikel 10.3 FEU och andra EU-bestämmelser att fatta beslut så öppet och så nära medborgarna som möjligt samt att lämna en motivering.

— Vidare har sökanden gjort gällande att kommissionen har åsidosatt sin skyldighet enligt artikel 11.2 FEU att föra en öppen och transparent dialog med representativa sammanslutningar, genom att den inte beaktade sammanslutningens synpunkter, inte gav tillgång till handlingar och inte lämnade tillräckliga upplysningar angående skälen för att inte ge tillgång till handlingar.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 15.3.1 FEUF, artikel 42 i stadgan samt artiklarna 2.1, 2.3 och 4.6 i förordning (EG) nr 1049/2001 ([1]) – Delvis avslag på begäran om tillgång till handlingar

— Inom ramen för den andra grunden har sökanden gjort gällande att det förhållandet att en väsentlig del av begäran inte beaktats strider mot Europeiska unionens krav på transparens.

— Sökanden har vidare gjort gällande att kommissionen i sitt beslut felaktigt fastställde att en viss handling på grund av dataskydd inte kunde göras tillgänglig, utan att därvid närmare ange handlingen och beskriva innehållet i denna samt utan att lämna en tillräcklig motivering till detta beslut.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).

Talan väckt den 25 augusti 2016 – Société wallonne des aéroports mot kommissionen

(Mål T-474/16)

(2016/C 371/30)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Société wallonne des aéroports SA (SOWEAR) (Namur, Belgien) (ombud: advokaterna A. Lepièce och H. Baeyens)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— bifalla sökandens begäran att förena detta mål med mål T-818/14,

— fastställa att talan kan tas upp till prövning och bifalla den,

och således

— ogiltigförklara artiklarna 3, 4, 5 och 6 i kommissionens beslut av den 1 oktober 2014 nr SA.14093 om de åtgärder Belgien genomfört till förmån för Brussels South Charleroi Airport och Ryanair,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning när den undersökte de avgifter som Brussels South Charleroi Airport (BSCA) betalade till sökanden mot bakgrund av artikel 107 FEUF, trots att besluten att investera, att bygga flygplatsens infrastruktur och ställa den till BSCA:s förfogande hade fattats innan domen av den 12 december 2000, Aéroports de Paris/kommissionen (T-128/98, EU:T:2000:290) meddelades, och fastställdes av EU-domstolen i domen av den 24 oktober 2002, Aéroports de Paris/kommissionen (C-82/01 P, EU:C:2002:617).

2. Andra grunden: Kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning när den betecknade *Instrument Landing System* (ILS) och utmärkningen av landningsbanor som utrustning och tjänster av ekonomisk art.

3. Tredje grunden: Kommissionens resonemang för att fastställa BSCA:s årliga marknadsavgift grundar sig på en felaktig beräkningsmetod och på felaktiga beräkningsfaktorer, vilka väsentligt påverkat stödbeloppet, och för övrigt är det uppenbart bristfälligt motiverat.

4. Fjärde grunden: Kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning dels genom att i det avgiftsbelopp som BSCA skulle återbetala inkludera det stöd som beviljats för säkerhetsuppdraget (således stödet brandförsvar-underhåll), dels genom att inte beakta minskningen av stödet brandförsvar-underhåll åren 2014 och 2015.

PERSONALDOMSTOLEN

Talan väckt den 4 augusti 2016 – ZZ mot kommissionen

(Mål F-39/16)

(2016/C 371/31)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten M. Velardo)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av beslutet att inte ge sökanden tillträde till uttagningsprov EPSO/AD/309/15 (AD11) – Läkare till tjänstgöringsorterna Luxemburg och Ispra, och förpliktande för svaranden att betala 10 000 euro i skadestånd för den ideella skada som sökanden påstår sig ha lidit.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara det beslut som meddelades av uttagningskommittén i uttagningsprov EPSO/AD/309/15 (AD11) – Läkare till tjänstgöringsorterna Luxemburg och Ispra (område: Läkare i Luxemburg), den 28 september 2015, och som innebar att sökanden inte gavs tillträde till de uttagningsprov som ägde rum vid Europeiska rekryteringsbyråns (Epso) utvärderingscentrum,

— förplikta svaranden att betala 10 000 euro för den ideella skada som sökanden lidit,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 11 augusti 2016 – ZZ mot Europeiska utrikestjänsten

(Mål F-41/16)

(2016/C 371/32)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten M. Meyer)

Svarande: Europeiska utrikestjänsten

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring, alternativt upphävande, av tillsättningsmyndighetens beslut om återkrav av utbildningstillägg som sökanden påstås ha erhållit utan att ha rätt till det och om avslag på sökandens ansökan om andra utbildningstillägg samt förpliktande av Europeiska utrikestjänsten att betala ut de innehållna beloppen.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara Europeiska utrikestjänstens beslut av den 12 maj 2016 om sökandens klagomål R/18/16 och R/19/16 samt de därigenom angripna besluten avseende läsåret 2014/15,

— alternativt upphäva Europeiska utrikestjänstens beslut av den 12 maj 2016 om sökandens klagomål R/18/16 och R/19/16 samt de därigenom angripna besluten avseende läsåret 2014/15, och

— förplikta Europeiska utrikestjänsten att till sökanden betala ut de belopp som felaktigt innehållits på grundval av detta beslut samt

— förplikta Europeiska utrikestjänsten att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 12 augusti 2016 – ZZ mot EIB

(Mål F-42/16)

(2016/C 371/33)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten N. Lhoëst)

Svarande: Europeiska investmentbanken (EIB)

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av den begäran om ersättning som sökanden ingett avseende den skada som sökanden anser sig ha lidit sedan november 2013.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— förplikta EIB att till sökanden utge ett belopp motsvarande åtta gånger dennes årslön med stöd av artikel 33a i tjänsteföreskrifterna och artikel 9.1.1 i EIB:s personalföreskrifter.

— ogiltigförklara det beslut som fattats av EIB den 4 juni 2015 att avsluta sökandens pensionskonto (RCVP) från och med den 28 februari 2015 och förplikta EIB att till sökandena utge

  — ett belopp motsvarande de betalningar som EIB skulle ha gjort till sökandens RCVP-konto (3 procent av årslönen) om kontot inte hade avslutats, från och med den 28 februari 2015 och till dess sökandens RCVP-konto åter öppnats,

  — den ränta på kapital som sökandens RCVP-konto skulle ha genererat om det inte hade avslutats den 28 februari 2015 och EIB hade kunnat fortsätta att betala 3 procent av årslönen, till dess sökandens RCVP-konto åter öppnats.

— förplikta EIB att utge skadestånd i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) med 15 000 euro för den ideella ska som åsamkats honom.

— förplikta EIB att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 18 augusti 2016 – ZZ mot kommissionen

(Mål F-43/16)

(2016/C 371/34)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten M. Cornacchia,)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslutet att utestänga sökanden från allmänna uttagningsprovet EPSO/AST-SC/03/15 på grund av att sökanden inte underrättat EPSO om att det finns ett familjeband till en medlem av uttagningskommittén för nämnda uttagningsprov.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara dels det beslut som ordföranden i uttagningskommittén avseende uttagningsprovet EPSO/AST-SC/03/15 fattat den 19 maj 2016 som svar på sökandens begäran om omprövning av den 5 november 2015 och genom vilket beslutet att utesluta sökanden från nämnda uttagningsprov bekräftades, dels, i förekommande fall, beslutet att avslå klagomålet, dels det ursprungliga beslutet, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 19 augusti 2016 – ZZ mot kommissionen

(Mål F-44/16)

(2016/C 371/35)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna N. de Montigny och J.-N. Louis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av uttagningskommitténs beslut i uttagningsprovet EPSO/AST-SC/01/14, att inte föra upp sökanden på reservlistan i nämnda uttagningsprov på grund av att vederbörande inte uppfyllt kraven vad gäller examen och arbetslivserfarenhet, vilka krävs för tillträde till detta uttagningsprov.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara det beslut av den 18 februari 2015 som chefen för urvalskommittén fattat och genom vilket sökanden underrättats om att dennes ansökan om en sekreterartjänst (nr EPSO/ASTSC/01/14) avslagits på grund av att sökanden saknat den examen eller arbetslivserfarenhet som krävs för tillträde till nämnda uttagningsprov,

— ogiltigförklara det beslut av den 17 september 2015 som chefen för urvalskommittén fattat och genom vilket sökanden underrättats om att dennes ansökan om omprövning avslagits och genom vilket beslutet av den 18 februari 2015 bekräftades,

— ogiltigförklara, om så behövs, de uttryckliga avslaget på klagomålet av den 12 maj 2016.

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 17 augusti 2016 – ZZ mot EIB

(Mål F-45/16)

(2016/C 371/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten B. Maréchal)

Svarande: Europeiska investeringsbanken (EIB)

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ersättning för den ekonomiska och ideella skada sökanden anser sig ha lidit efter att det förklarats att han drabbats av total och bestående invaliditet, ett tillstånd som sökanden anser vara yrkesbetingat.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

förplikta EIB att ersätta sökanden för den skada han lidit, eller en del av denna skada för det fall en del av skadan skulle ha ersatts via EIB:s försäkringsbolag AXA Belgium, enligt följande:

— skadestånd på 150 000 euro för den ideella skada sökanden lidit,

— ersättning för framtida kostnader för läkarvård och psykiatrisk vård för de hälsoproblem som sökanden utvecklat på grund av svår stress och som inte ersätts via EIB:s sjukförsäkringssystem,

— ersättning för de kostnader för läkarvård och psykiatrisk vård som sökanden hittills haft på grund av svår stress och som inte ersätts via EIB:s sjukförsäkringssystem, och

— ersättning för sökandens advokatkostnader i detta förfarande, som uppgår till ett preliminärt belopp på 30 000 euro.

Talan väckt den 26 augusti 2016 – ZZ mot kommissionen

(Mål F-46/16)

(2016/C 371/37)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna: L. Levi och A. Blot)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut som innebär tillämpning av en dom från personaldomstolen genom att inte rekrytera sökanden, i egenskap av tjänsteman, till den tjänst vilken vederbörande redan nekats anställning och som varit föremål för det beslut som ogiltigförklarades genom ovannämnda dom.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara beslutet av den 27 oktober 2015 genom vilket generaldirektoratet för personal vid Europeiska kommissionen vidtagit åtgärder för att tillämpa den dom som personaldomstolen meddelat den 6 oktober 2015 i mål F-119/14 FE/Kommissionen,

— ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 19 maj 2016 att avslå sökandens klagomål mot ovannämnda beslut,

— förplikta kommissionen att betala 25 000 euro som ersättning för ideell skada, vilket är ett belopp som har fastställts provisoriskt, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 26 augusti 2016 – ZZ mot kommissionen

(Mål F-47/16)

(2016/C 371/38)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna S. Orlandi och T. Martin)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslutet att inte uppta sökanden på förteckningen över tjänstemän som befordrats under befordringsförfarandet 2015.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut att inte befordra sökanden under befordringsförfarandet 2015, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 26 augusti 2016 – ZZ mot kommissionen

(Mål F-48/16)

(2016/C 371/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokat J. Abiks)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Yrkande om ogiltigförklaring av det beslut om tillgodoräknande av tjänstgöringstid i EU:s pensionssystem som meddelats med anledning av en begäran om överföring av pensionsrättigheter, samt yrkande om ersättning för den skada som sökanden åsamkats med anledning av att kommissionen underlåtit att avsluta handläggningen av ärendet inom skälig tid.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara beslutet av den 6 november 2015, där tillsättningsmyndigheten slutgiltigt beslutade att 135 955,38 euro skulle överföras till EU:s pensionssystem istället för 155 237,25 euro,

— förplikta svaranden att till sökanden betala 10 739,28 euro som ersättning för den skada som sökanden åsamkats med anledning av att kommissionen underlåtit att handlägga ärendet enligt god förvaltningssed,

— förplikta svaranden att till sökanden betala ett belopp som personaldomstolen ska fastställa – dock inte lägre än 1 000 euro – såsom ersättning för den ideella skada som sökanden åsamkats med anledning av det angripna beslutet, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Personaldomstolens beslut av den 29 augusti 2016 – Roest mot kommissionen

(Mål F-85/12) ([1])

(2016/C 371/40)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på tredje avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

([1]) EUT C 295, 29.9.2012, s. 35.

Personaldomstolens beslut av den 29 augusti 2016 – McMichael mot kommissionen

(Mål F-18/13) ([1])

(2016/C 371/41)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på tredje avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

([1]) EUT C, 114, 20.4.2013, s. 47.

Personaldomstolens beslut av den 29 augusti 2016 – Boyd mot kommissionen

(Mål F-19/13) ([1])

(2016/C 371/42)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på tredje avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

([1]) EUT C 123, 27.4.2013, s. 30.

Personaldomstolens beslut av den 29 augusti 2016 – Hoeve mot kommissionen

(Mål F-57/13) ([1])

(2016/C 371/43)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på tredje avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

([1]) EUT C 226, 3.8.2013, s. 27.

Personaldomstolens beslut av den 29 augusti 2016 – Cobo Benitomot kommissionen

(Mål F-70/14) ([1])

(2016/C 371/44)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på tredje avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

([1]) EUT C 388, 3.11.2014, s. 28.

Personaldomstolens beslut av den 29 augusti 2016 – Marinozzi och Cat mot kommissionen

(Mål F-128/15) ([1])

(2016/C 371/45)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på tredje avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

([1]) EUT C 414, 14.12.2015, s. 43.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV